

[Albertsen.]

at man tilgodeser det vældige behov, der er for børnefilm.

Vi har også drøftet den særlige støtte, der skal ydes til filmskolens elever; der er jo tale om en uddannelse, der skal lægges om til efteråret, og det vil sige, at det problem ikke har nogen langsigtet virkning. Problemet om børnefilm vil man søge at tilgodese ved etablering af et særligt arbejdsudvalg, der skal tage sig af disse ting.

Vi vil gerne, tror jeg jeg kan sige på udvalgets vegne, sætte en meget tyk streg under nødvendigheden af, at det, der her er præsteret, er noget, der virkelig kan skabe grundlag for, at dansk filmindustri kan overleve, for hvis det ikke skulle ske, vil der faktisk være tale om et hul i det danske kulturmønster. Der er jo folk, der har sagt, at den eneste mulighed for, at denne branche kunne overleve, var, at der alene var tale om film, der interesserer sig for, hvem der nu er placeret på en bestemt sengekant. Hvis det bliver det eneste, der kan redde dansk filmindustri, må man i høj grad beklage det.

Det ene punkt, der skiller vandene i udvalget, er spørgsmålet om at skabe lovmæssigt grundlag for at drive filmateliervirksomhed fra statens side. Tanken er som bekendt at erhverve et af de bestående studier for at sikre rammer til fortsat dansk filmproduktion. Afgørelsen om dette køb træffes alene af finansudvalget. Vi har kun igennem indføjesen af et nyt nummer i stk. 2 i § 11 villet sikre, at det rent lovgivningsmæssigt var i orden; bevillingen er en afgørelse, som finansudvalget skal tage stilling til.

Men jeg vil gerne understrege i denne forbindelse, at forudsætningen for udvalgsflertallet, og måske oven i købet for hele udvalget med henblik på denne disposition og denne nyskabelse har været, at det pågældende studie skal drives forretningsmæssigt og hvile i sig selv. Det er ud fra denne vurdering, vi har kunnet acceptere den foreslåede ændring.

De øvrige ændringer er vi enige om at anbefale, og jeg skal hermed gøre det på socialdemokratiets vegne.

Lembourn: Vi har haft et godt udvalgsarbejde og nået, synes jeg, mange gode resulta-

ter, og jeg vil gerne takke ministeren for den imødekommenhed, han har vist over for en række af de forslag om ændringer, som vi har stillet fra det konservative folkepartis side. Bl. a. gælder det ønsket om, at åremålsansættelse indføres for lederen af filminstituttets sekretariat og for direktøren for filmcentralen. Vi har den principielle opfattelse, at enhver, der har med administration af kunstopolitikken at gøre, bør åremålsansættes, og vi er derfor særdeles tilfredse med ministerens ændringsforslag.

Der var et andet spørgsmål, som vi drøftede under første behandling, og hvor jeg udtrykte nogen betænkelighed, det var vedrørende instituttets mulighed for selv at importere film. Ministeren har imidlertid klart i betænkningen udtalt, at dette kun må ske, når ingen andre ønsker at importere de pågældende film, og at det kun kan ske i ganske særlige tilfælde. Jeg mener, at denne udtalelse ikke kan mistolkes, og derfor er vi indstillet på at acceptere forslaget.

Det, der har taget mest tid, har været drøftelsen af, hvad man egentlig skal forstå ved kunstneriske film i forbindelse med, hvorledes filmproducenterne, vel især af de folkelige film, kunne klare sig nu, hvor de mister den automatiske tilbagebetaling. Det er en problematik, som er meget vanskelig at gennemskue, og jeg er glad for, at socialdemokratiets ordfører her også gav udtryk for, at hvis det skulle vise sig, at den ordning, vi nu gennemfører, kommer til at ramme dansk filmproduktion så hårdt, at den folkelige film forsvinder ud af dansk filmproduktion, vil vi tage loven op til revision tidligere end forudsat i lovforslaget.

Vi er tilfredse med, at det er blevet fastslået i betænkningen, at konsulenternes stilling er meget uafhængig, og at arbejdet i instituttets sekretariat skal foregå åbent. Jeg opfatter denne udtalelse sådan, at man må være forpligtet til for fremtiden at begrunde sine afgørelser, hvad man ikke har gjort hidtil.

Vi kan medvirke til alle de stillede ændringsforslag med undtagelse af et enkelt, nemlig det, der skal dække over køb af et filmatelier — og det, vi har drøftet, er jo ASA — altså ændringsforslaget om drift af filmateliervirksomhed. Når vi ikke kan medvirke her, er det, fordi det kan tænkes, at de nuværende filmstudier vil være i stand